

PREFATIO GERONIMI PRIA DOCTOASU PAP

Nuum opus me facere cogis exuere. ut post exemplaria
scripturarum toto orbe dispersa. quasi quidam arbiter
sedeam. & quia inter se uariant. quae sint illa. quaecum greca consentiant
ueritate decernam. Pius labor. sed periculosa praesumptio. iudicare de
ceteris ipsum ab omnibus iudicandum. senis mutare linguam. & canescen
tem mundum ad iuuetudinem retrahere paruulorum. Quis enim doctus parit
uel indoctus. cum in manus uolumen adsumpsit. & a salua qua semel
inbibit uidet. discrepare quod legerat. Non statim erumpat in uocem
me falsarium me clamans esse sacrilegum. Qui audeam aliquid in ueterib;
libris addere. mutare. corrigere. Aduersus quam inuidiam duplex causa
me consolatur. Quod et tu qui summus sacerdos es fieri iubes. & uerum non
esse quod uariet. & iam maledicorum testimonio conprobatur. Si enim
latinis exemplaribus fides e. adhibenda respondeant. quibus tot sunt
exemplaria pene quot codices. Si autem ueritas e. quaerenda de plurib;
Cur non ad grecam originem reuertentes. ea quae uel a uiciosis interpresibus
male edita. uel a praesumptoribus in peritis emendata. peruersius. uel
a librariis dormitantibus. aut addita sunt. aut mutata corrigimus. neq;
uero ego de uetere disputo testamento. quod ab ex senioribus in greca
linguam uersum. tertio gradu ad nos usque puenit. non quaero quid
aquila quid simmachus sapiant. quare theodotion inter nouos & ue
teres medius incedat. sit illa uera interpretatio quam apti probauerunt.
De nouo nunc loquor testamento quod grecum esse non dubium est.
excepto apostolo matheo qui primus in iudea euangelium xpi hebra
icis litteris edidit. hoc certe cum in nostro sermone discordat. et diuer

~~Köln~~ A

Blu. theol. lat. fol. 359,

fol. 2^r

Foto: Rheinisches Bildarchiv
Unter Sachsenhausen 37
D - 5000 Köln 1

Veröffentlichung nur
mit Genehmigung des Archives
Falten-Nummer

349

iulius marcus. iohannes. In quinto duo. mattheus. lucas. In sexto duo. mat- 3
 theus. marcus. In septimo duo. mattheus. iohannes. In octavo duo. lucas
 marcus. In nono duo. lucas. iohannes. In decimo propria unusquisque.
 quia non habentur. In aliis ediderunt. singulis uero euangelis ab uno
 incipiens. usque ad finem librorum dispar numerus increuit. Hic nigro
 colore per scriptus sub se habet alium ex initio numerum discolorem.
 qui ad decem usque procedens. indicat prior numerus in quo sit canone
 requirendus. Cum igitur aperto codice uerbi gratia illud siue illud
 capitulum scire uolueris cuius canonis sit. statim ex subiecto numero
 doceberis. & recurrentis ad principia. In quibus canonum est distincta
 congeries. Eodemque statim canone ex titulo frontis inuenito illum quem
 quaterbas numerum. eiusdem euangelistae. qui et ipse ex inscriptione
 signatur. Inuenies. atque euicinis ceterorum tramitibus inspectis. quos
 numeros e regione habeant adnotabis. & cum scieris. recurras ad uolu-
 mina singulorum. & sine mora reperas numeros quos ante signaueras.
 repperies & loca in quibus uel eadem uel uicina dixerunt. Opto
 ut in xpō ualeas & memineris mei beatus papa. Item

HIERONIMUS DAMASO PAPAE

Sciendum & iam ne quem ignarum ex similitudine numerorum
 error inuoluat. quod sicut in subnotatione canonum distinc-
 torum. In canone quolibet tres euangelistae bis uel ter uel quater.
 aut & iam amplius eundem numerum per ordinem habuerunt adnota-
 tum. & quartus e contrario discrepans quod id quod tres illi in e loco
 semel dixerint. Quartus totiens in corpore uoluminis sui ponat. quo-
 tiens diuersi numeri in eius canone positi sunt. contra praedictorum nu-
 merorum continuatas similitudines. Item si in uno quolibet eorum

ARCHIV FOTO MARBURG

Im Forschungsinstitut

für Kunstgeschichte der

Philipps-Universität

3550 Marburg (Lahn)

Ernst-von-Hülse-Haus

Reproduktion nur mit Genehmigung

Nr.:

CA 2320/8